

VENDIM
Nr. 50, datë 3.7.2017

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“

me sekretare Belma Lleshi, në datën 5.6.2017, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 23 Akti, që i përket:

KËRKUES: Mezan Hoxha

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Ministria e Brendshme, Departamenti i Administratës Publike (DAP), zyra përmbartimore “Strati Bailiff’s Service”

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën i vendimit nr. 00-2015-1315 (223), datë 14.4.2015, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet e ngarkuara me ligj.

Pagesa e pagës nga ana e Ministrisë së Brendshme deri në ekzekutimin e aktit të emërimit.

Interpretimi i nenit 8, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8549, datë 11.11.1999, “Për statusin e nëpunësit civil”.

Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2015-1315 (223), datë 14.4.2015, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 15, 42/1, 44, 49/1, 131/1/f, 134/1/i dhe 142/3 të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë; neni 6/1 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Fatos Lulo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit, Mezan Hoxha, që kërkoi pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjekteve të interesuara, zyrës përmbartimore “Strati Bailiff’s Service”, që kërkoi pranimin e kërkesës, DAP-it dhe Ministrisë së Punëve të Brendshme, të cilat kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuarisi rezulton se ka punuar në pozicionin inspektor në sektorin e Auditimit të Brendshëm, në Drejtorinë e Auditimit të Brendshëm, pranë Ministrisë së Brendshme, dhe për shkak të ristrukturimit të institucionit ka kaluar në listëprirje, pasi pozicioni i tij ka dalë i tepërt.

2. Më pas, struktura dhe organika e Ministrisë së Brendshme kanë ndryshuar dhe në Drejtorinë e Auditimit numri i inspektorëve nga 6 ka shkuar në 12. Me shkresën nr. 1661/2 të DAP-it, kjo e fundit vë në dijeni kërkuarisen se kandidatura e tij është dërguar pranë Ministrisë së Brendshme për sistemimin e tij në pozicionin e mëparshëm.

3. Pas ankimit të bërë nga kërkuarisi, KSHC-ja, me vendimin nr. 24, datë 16.2.2007, ka vendosur: “Pranimin e ankesës. Shfuqizimin e aktit nr. 166/2, datë 14.12.2006 të DAP-it si të pabazuar në ligj. Detyrimin e

DAP-it që të përfundojë procedurën e nisur me një akt emërimi. Kundër këtij vendimi të KSHC-së nuk rezultojnë të jetë bërë ankime”.

4. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 1356, datë 14.9.2007, ka vendosur pranimin e kërkesës dhe lëshimin e urdhrit të ekzekutimit sipas dispozitivit të vendimit nr. 24, datë 16.2.2007 të KSHC-së. Pas vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, DAP-i ka nxjerr urdhrin e emërimit me nr. 1654/2 Prot., datë 23.10.2007, për kërkuesin.

5. Duke qenë se pas nxjerrjes së urdhrit të emërimit nga DAP-i, Ministria e Brendshme nuk ka kryer asnjë veprim për lidhjen e marrëdhënies së punës dhe asaj financiare, kërkuesi ka paraqitur kërkesë pranë KSHC-së.

6. KSHC-ja, me vendimin nr. 28, datë 4.2.2008, ka vendosur: *“Paralajmërimin e institucionit të Ministrisë së Brendshme, duke i dhënë 2 muaj afat për të nxjerrë urdhrin e fillimit të marrëdhënies së punës dhe asaj financiare për ankuesin M. H., mbi bazën e aktit 1654/2 Prot., datë 23.10.2007, të DAP, për emërimin e ankuesit M. H. nga lista e pritjes në pozicionin inspektor në Drejtorinë e Auditimit të Brendshëm”.*

7. Pas ankimit të bërë nga Ministria e Brendshme, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 107, datë 22.9.2008, ka vendosur pushimin e gjykimit të çështjes për shkak se pala paditëse nuk ishte paraqitur.

8. Pas rekursit të ushtruar nga Ministria e Brendshme, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2014-386 (42), datë 21.1.2014, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 107, datë 22.9.2008, të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën Administrative të Apelit.

9. Gjykata Administrative e Apelit, në rigjykimin e çështjes, me vendimin nr. 320, datë 23.2.2015, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 28, datë 4.2.2008, të KSHC-së.

10. Gjithashtu, nga dokumentet që shoqërojnë kërkesën, rezultojnë se, duke qenë se vendimi i KSHC-së nr. 28, datë 4.2.2008, nuk po zbatohet, KSHC-ja i është drejtuar me kërkesëpadi Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me objekt: *“Detyrimin e të paditurit (Ministria e Brendshme) të nxjerrë urdhrin për fillimin e marrëdhënies financiare dhe pagimin e pagës që nga momenti i daljes së emërimit nga DAP-i nr. 1654/2, datë 23.10.2007, për shtetasin M. H.”.*

11. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 6287, datë 13.7.2009, ka vendosur: *“Pranimin e padisë. Detyrimin e të paditurit Ministria e Brendshme të nxjerrë urdhrin për fillimin e marrëdhënies financiare dhe pagimin e pagës që nga momenti i daljes së aktit të emërimit nga DAP-i, nr. 1654/2 Prot., datë 23.10.2007, për shtetasin M. H.”.*

12. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 2329, datë 10.12.2010, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 6287, datë 13.7.2009, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

13. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 107, datë 7.2.2011, ka vendosur pranimin e kërkesës dhe lëshimin e urdhrit të ekzekutimit për vendimin nr. 6287, datë 13.7.2009, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

14. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2015-1315 (223), datë 14.4.2015, ka vendosur: *“Ndryshimin e vendimit nr. 6287, datë 13.7.2009, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe të vendimit nr. 2329, datë 10.12.2010, të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe rrëzimin e padisë”.* Në arsyetimin e tij, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në mënyrë të përmblodhur shprehet: *“Konflikti i personit të tretë me palën e paditur është zgjidhur administrativisht dhe gjyqësish në proceset e mëparshme administrative. Për këtë është lëshuar edhe urdhri i ekzekutimit përkatës, si dhe akti i emërimit nga DAP-i. Në kushtet kur ministria nuk ka zbatuar urdhrin e nxjerrë nga DAP-i, vlerësojmë se nuk ka vend për ngritjen e padisë, por për ndjekjen nga personi i tretë të procedurave të ekzekutimit të titullit ekzekutiv nga shërbimi përmbartës”.*

15. Mbi kërkesën e datës 13.2.2017 të kërkuesit, Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, me vendimin nr. 45, datë 2.03.2017, ka vendosur kthimin e kërkesës kërkuesit për plotësim.

16. Kërkuesi, në datën 27.3.2017, ka riparaqitur kërkesën e plotësuar drejtuar Gjykatës Kushtetuese.

II

17. **Kërkuesi** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese me kërkesë për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor duke parashtruar si vijon:

17.1. Është cenuar parimi i sigurisë juridike dhe gjësë së gjykuar. Me vendimin nr. 00-2014-38 (42), datë 21.1.2014, të Gjykatës së Lartë, vendimi nr. 28, datë 4.2.2008, të KSHC-së është kthyer për rishqyrtim, ndërsa vendimi nr. 00-2015-1315 (223), datë 14.4.2015, po të njëjtin vendim të KSHC-së e konsideron titull ekzekutiv.

17.2. Ministria e Brendshme duhet të paguajë pagën nga muaji nëntor 2013 deri në zbatim të aktit të emërimit nr. 1654/2, datë 23.10.2007, pasi deri në tetor 2013 është ekzekutuar nga zyra përmbartimore.

17.3. Interpretimin e nenit 8, pika 1, shkronja “b” të ligjit nr. 8549, datë 11.11.1999, “Për statusin e nëpunësit civil”.

17.4. Është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e moszekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

18. **Subjekti i interesuar, zyra përmbartimore “Strati Bailiffs Service”,** pretendon se i ka kryer të gjitha veprimet procedurale të parashikuara nga legjislacioni në fuqi, por Ministria e Punëve të Brendshme nuk ka marrë asnjë masë për ekzekutimin e titullit ekzekutiv.

19. **Subjekti i interesuar, DAP-i,** pretendon se kërkesa e paraqitur nga kërkuesi nuk përmban asnjë element të cenimit të të drejtave kushtetuese për cenimin e procesit të rregullt ligjor, duke parashtruar si vijon:

19.1. Kërkuesi nuk ka paraqitur asnjë argument për të evidentuar se cila e drejtë e tij është cenuar gjatë procesit gjyqësor në Gjykatën e Lartë.

19.2. Në lidhje me pretendimin e kërkuesit për interpretimin e nenit 8, pika 1, shkronja “b” të ligjit nr. 8549, datë 11.11.1999, “Për statusin e nëpunësit civil”, nuk legjitimohet t’i drejtohet kësaj gjykate.

19.3. Në lidhje me pretendimin e kërkuesit për detyrimin e Ministrisë së Brendshme që t’i paguajë pagën deri në ekzekutimin e aktit të emërimit, kërkuesi nuk legjitimohet për këtë pretendim, pasi detyrimi i organit publik për të kryer një veprim administrativ nuk mund të kërkohej drejtpërdrejt në Gjykatën Kushtetuese, por në gjykatat kompetente në shkallët më të ulëta të gjyqësorit.

20. **Subjekti i interesuar, Ministria e Punëve të Brendshme,** pretendon se kërkesa e paraqitur nga kërkuesi nuk përmban asnjë element të cenimit të të drejtave kushtetuese për cenimin e procesit të rregullt ligjor, duke parashtruar si vijon:

20.1. Në lidhje me parimin e cenimit të sigurisë juridike dhe gjësë së gjykuar, pretendimi i kërkuesit është i pabazuar.

20.2. Pas kërkesës së shoqërisë përmbartimore, Ministria e Punëve të Brendshme ka filluar ekzekutimin e titullit ekzekutiv duke bërë pagesën në shtrirje kohore. Gjatë periudhës së ekzekutimit, Ministria ka qenë në pamundësi objektive për të zbatuar detyrimin e plotë për emërimin e kërkuesit në vendin e punës, pasi ai pozicion nuk ekziston më.

20.3. Në lidhje me pretendimin e kërkuesit për interpretimin e nenit 8, pika 1, shkronja “b” të ligjit nr. 8549, datë 11.11.1999, “Për statusin e nëpunësit civil”, nuk legjitimohet t’i drejtohet kësaj gjykate.

20.4. Kërkuesi nuk ka ushtruar të drejtat e tij procedurale, duke mos shteruar mjetet ligjore në dispozicion të tij për vendosjen e së drejtës së cenuar. Me revokimin e urdhrat për ekzekutimin e titullit ekzekutiv, të shoqërisë përmbartimore, nga ana e kërkuesit nuk ka kërkesë për ekzekutimin e vendimit.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

21. Gjykata vlerëson se kërkuari legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, si edhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur në Gjykatë brenda afatit ligjor të përcaktuar në ligjin nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

22. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, Gjykata ka theksuar se problemet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit për zgjidhjen e çështjeve konkrete nuk përbëjnë juridiksion kushtetues nëse ato nuk shoqërohen me cenimin e së drejtës kushtetuese të individit për një proces të rregullt, dhe Gjykata ndërhyr atëherë kur, përmes veprimeve të tyre, gjykatat e zakonshme cenojnë këtë të drejtë. Në këto raste, Gjykata bën një vlerësim të natyrës kushtetuese, të dallueshëm nga ai i gjykatave të juridiksionit të zakonshëm. Detyra e Gjykatës nuk është zgjidhja e një mosmarrëveshjeje juridike për çështje fakti, por identifikimi i fakteve të natyrës kushtetuese, të cilat shërbejnë për realizimin e kompetencave të saj dhe përbëjnë elementin thelbësor në përcaktimin e autoritetit të një gjykimi kushtetues (*shih vendimin nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Kërkuari ka kërkuar nga Gjykata interpretimin e nenit 8, pika 1, shkronja “b” të ligjit nr. 8549, datë 11.11.1999, “Për statusin e nëpunësit civil”. Gjykata ka vlerësuar se, bazuar në nenin 131 të Kushtetutës, në juridiksionin e saj hyjnë papajtueshmëria e ligjeve dhe akteve normative të organeve qendrore dhe vendore me Kushtetutën, kurse mënyra e të kuptuarit, e të zbatuarit të ligjit dhe e harmonizimit ndërmjet dispozitave të tij me ligje të tjera nuk janë çështje që i përkasin kontrollit kushtetues dhe nuk janë objekt shqyrtimi nga Gjykata Kushtetuese. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkuari nuk legjitimohet *ratione materiae* në lidhje me këtë pretendim.

B. Për pretendimin për cenimin e sigurisë juridike dhe gjësë së gjykuar

24. Kërkuari pretendon se është cenuar parimi i sigurisë juridike dhe gjësë së gjykuar, sepse me vendimin nr. 00-2014-38 (42), datë 21.1.2014, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, vendimi nr. 28, datë 4.2.2008, të KSHC-së është kthyer për rishqyrtim, ndërsa vendimi nr. 00-2015-1315 (223), datë 14.4.2015, po i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, po të njëjtin vendim të KSHC-së e konsideron titull ekzekutiv.

25. Subjekti i interesuar, DAP-i, pretendon se kërkuari nuk ka paraqitur asnjë argument për të evidentuar se cila e drejtë e tij është cenuar gjatë procesit gjyqësor në Gjykatën e Lartë.

26. Subjekti i interesuar, Ministria e Punëve të Brendshme, pretendon se pretendimet e kërkuarit për cenim të sigurisë juridike dhe gjësë së gjykuar janë të pabazuara.

27. Gjykata e ka theksuar vazhdimisht në jurisprudencën e saj rëndësinë e parimit të sigurisë juridike si një nga aspektet themelore të shtetit të së drejtës. Edhe në lidhje me parimin *res judicata*, Gjykata ka vlerësuar se vendimi gjyqësor i formës së prerë, që përbën gjë të gjykuar, është shprehje dhe konkretizim i së drejtës mbi marrëdhënien juridike dhe ka qëllim t’i japë jo vetëm qartësi, por edhe siguri kësaj marrëdhënieje. Cenimi i parimit të gjësë së gjykuar do të çonte në cenimin e të drejtave, lirive dhe interesave kushtetuese e ligjore të garantuara nga neni 42 i Kushtetutës, pra në cenim të vetë sigurisë juridike. Siguria juridike nënkupton, ndërmjet të tjerash, garantimin e besueshmërisë së individit të shteti, institucionet e tij dhe tek aktet që ato nxjerrin (*shih vendimet nr. 15, datë 19.4.2013; nr. 23, datë 8.6.2007, të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Gjithashtu, Gjykata është shprehur se kufijtë e zbatimit të parimit të gjësë së gjykuar përcaktohen në lidhje të ngushtë me thelbin e mosmarrëveshjes në gjykim. Në këtë aspekt, Gjykata ka çmuar se gjëja e gjykuar përfshin jo vetëm urdhërimet e dispozitivit të vendimit gjyqësor, por edhe vërtetimet e fakteve dhe zbatimin e së drejtës, të përcaktuara në pjesën përshkuese arsyetuese të vendimit, me kusht që të jenë kryer me qëllim dhënien e vendimit gjyqësor dhe t’u përkasin fakteve ose marrëdhënieve që kanë formuar objektin e gjykimit mbi të cilin Gjykata ka dhënë vendimin e saj (*shih vendimin nr. 24, datë 12.11.2008, të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Duke iu rikthyer çështjes konkrete, Gjykata vëren se vendimi nr. 00-2015-1315 (223), datë

14.4.2015 i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, nuk e cenon kërkuuesin në të drejtat e tij të fituara me vendimet gjyqësore të mëparshme. Në arsyetimin e tij, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në mënyrë të përmbledhur shprehet: *“Konflikti i personit të tretë me palën e paditur është zgjidhur administrativisht dhe gjyqësisht në proceset e mëparshme administrative. Për këtë është lëshuar edhe urdhri i ekzekutimit përkatës, si dhe akti i emërimit nga DAP-i. Në kushtet kur Ministria nuk ka zbatuar urdhrin e nxjerrë nga DAP-i, vlerësojmë se nuk ka vend për ngritjen e padisë, por për ndjekjen nga personi i tretë (kërkuesi) të procedurave të ekzekutimit të titullit ekzekutiv nga shërbimi përmbartimor”*. Për sa më sipër, Gjykata konstaton se me këtë vendim Gjykata e Lartë ka rikonfirmuar faktin e të drejtave të fituara të kërkuessit nga vendimet e mëparshme gjyqësore.

30. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuessit për cenimin e parimit të sigurisë juridike dhe gjësë së gjykuar, janë të pabazuara dhe nuk duhen pranuar.

C. Për pretendimin e mosekzekutimit të vendimeve të formës së prerë

31. Kërkuessi pretendon se është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

32. Subjekti i interesuar, DAP-i, pretendon se kërkuessi nuk legjitimohet për këtë pretendim, pasi detyrimi i organit publik për të kryer një veprim administrativ nuk mund të kërkohej drejtpërdrejt në Gjykatën Kushtetuese, por në gjykatat kompetente në shkallët më të ulëta të gjyqësorit.

33. Subjekti i interesuar, Ministria e Punëve të Brendshme, pretendon se e ka përmbushur detyrimin duke bërë pagesën në shtrirje kohore, por gjatë periudhës së ekzekutimit, Ministria ka qenë në pamundësi objektive për të zbatuar detyrimin e plotë për emërimin e kërkuessit në vendin e punës, pasi ai pozicion nuk ekziston më. Gjithashtu, Ministria pretendon se kërkuessi nuk ka ushtruar të drejtat e tij procedurale, duke mos shteruar mjetet ligjore në dispozicion të tij për vendosjen e së drejtës së cenuar. Me revokimin e urdhrit për ekzekutimin e titullit ekzekutiv, të shoqërisë përmbartimore, nga ana e kërkuessit nuk ka kërkesë për ekzekutimin e vendimit.

34. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i vendimit të formës së prerë të gjykatës është pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së. Parimet kushtetuese të lidhura me procesin e rregullt ligjor, si dhe detyrimi për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore, i parashikuar në nenin 142/3 të Kushtetutës, nënvizojnë faktin se çdo qytetar, i cili i drejtohet një gjykate kompetente për realizimin e një të drejte, nuk mund të presë pa kufi për realizimin e saj. Ekzekutimi i vendimeve gjyqësore përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimin të drejtë dhe çdo organ shtetëror duhet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr. 79, datë 27.12.2016; nr. 21, datë 7.4.2014, të Gjykatës Kushtetuese*).

35. Gjykimi për realizimin e një të drejte përbëhet nga dy faza, të cilat janë të lidhura pazgjidhshmërisht me njëra-tjetrën. Faza e parë, ose gjykimi në kuptimin e ngushtë, ka të bëjë me njohjen ose deklarin e së drejtës, që si rregull përfundon kur vendimi gjyqësor merr formë të prerë. Në fazën e dytë, kur nevojitet edhe ndërhyrja, qoftë edhe me masa shtrënguese, për zbatimin e vendimit gjyqësor, realizohet ai që quhet qëllimi i drejtësisë. Në këtë fazë, e drejta është e sigurt, por kërkohej që ajo të vihet në jetë.

36. Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individi e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Pa dyshim që një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimet nr. 21, datë 7.4.2014; nr. 14, datë 30.3.2015; nr. 79, datë 27.12.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

37. Në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtut proces

(shih vendimin nr. 79, datë 27.12.2016, të Gjykatës Kushtetuese).

38. Gjykata në jurisprudencën e saj ka vlerësuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen dhe interesin e kërkuesit, si dhe të autoriteteve përkatëse.

39. Duke e vlerësuar çështjen konkrete në vështirim të respektimit të standardeve të mësipërme, në rastin konkret, rezulton se nga data kur vendimi gjyqësor ka marrë formë të prerë, datë 14.9.2007, deri në paraqitjen e kërkesës para kësaj Gjykate ka kaluar një periudhë 10-vjeçare. Nga dokumentet të cilat shoqërojnë kërkesën rezulton se debitori ka kryer ekzekutimin e titullit ekzekutiv deri në datën 31.10.2013. Sa i përket detyrimit për kthimin në detyrë të kërkuesit, nuk është ndërmarrë asnjë veprim nga pala debitore. Një periudhë e tillë për ekzekutimin e vendimit gjyqësor konsiderohet si një afat i paarsyeshëm dhe i gjatë.

i. Kompleksiteti i çështjes

40. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (shih vendimin nr. 79, datë 27.12.2016, të Gjykatës Kushtetuese).

41. Në rastin konkret, çështja në shqyrtim ka për objekt mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm për kthimin e kërkuesit në vendin e mëparshëm të punës dhe pagimin e detyrimeve monetare përkatëse. Kjo çështje nuk paraqet rrethana të veçanta apo kompleksitet që mund të justifikojë një vonesë në ekzekutimin e vendimit, ndaj vlerësimi i sjelljes së autoriteteve publike dhe kërkuesit është me rëndësi në këtë kontekst.

ii. Interesi dhe sjellja e kërkuesit

42. Në rastin konkret, interesi i kërkuesit është i dukshëm dhe real, për sa kohë që detyrimi i palës debitore lidhet me të drejtën e tij për t'u kthyer në punë dhe për t'u paguar. Nga aktet bashkëlidhur kërkesës rezulton se kërkuesi ka vepruar në përputhje me të drejtat e tij procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion për ekzekutimin e detyrimit, që buron nga vendimi gjyqësor i formës së prerë. Ai ka shfaqur interes të vazhdueshëm për ekzekutimin dhe nuk rezulton të jetë bërë shkak apo të ketë shkaktuar vonesa në këtë drejtim.

43. Nga dokumentet të cilat shoqërojnë kërkesën, rezulton se KSHC-ja me vendimin nr. 24, datë 16.2.2007, ka vendosur: "Pranimin e ankesës. Shfuqizimin e aktit nr. 166/2, datë 14.12.2006, të DAP-it si të pabazuar në ligj. Detyrimin e DAP-it që të përfundojë procedurën e nisur me një akt emërimi. Kundër këtij vendimi të KSHC-së nuk rezulton të jetë bërë ankim". Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë me vendimin nr. 1356, 14.9.2007, ka vendosur pranimin e kërkesës dhe lëshimin e urdhrit të ekzekutimit sipas dispozitivit të vendimit nr. 24, datë 16.2.2007, të KSHC-së dhe pas kësaj DAP-i ka nxjerr urdhrin e emërimit me nr. 1654/2 Prot., datë 23.10.2007, për kërkuesin. Duke qenë se pas nxjerrjes së urdhrit të emërimit nga DAP-i, Ministria e Brendshme nuk ka kryer asnjë veprim për lidhjen e marrëdhënies së punës dhe asaj financiare, kërkuesi paraqiti kërkesë pranë KSHC-së. KSHC-ja me vendimin nr. 28, datë 4.2.2008, ka vendosur "Paralajmërimin e institucionit të Ministrisë së Brendshme, duke i dhënë 2 muaj afat për të nxjerrë urdhrin e fillimit të marrëdhënies së punës dhe asaj financiare për ankuesin M. H, mbi bazën e aktit 1654/2 Prot., datë 23.10.2007, të DAP-it, për emërimin e ankuesit M. H. nga lista e pritjes në pozicionin inspektor në Drejtorinë e Auditimit të Brendshëm". Pas ankimit të bërë nga Ministria e Brendshme, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 107, datë 22.9.2008, ka vendosur pushimin e gjykimit të çështjes për shkak se pala paditëse nuk ishte paraqitur. Pas rekursit të ushtruar nga Ministria e Brendshme, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2014-386 (42), datë 21.1.2014, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 107, datë 22.9.2008, të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën Administrative të Apelit. Gjykata Administrative e Apelit, në

rigjykimin e çështjes, me vendimin nr. 320, datë 23.2.2015, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 28, datë 4.2.2008, të KSHC-së. Gjithashtu, rezulton se, duke qenë se vendimi i KSHC-së nr. 28, datë 4.2.2008, nuk po zbatohet, KSHC-ja i është drejtuar me kërkesëpadi Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me objekt: “Detyrimin e të paditurit (Ministria e Brendshme) të nxjerrë urdhrin për fillimin e marrëdhënies financiare dhe pagimin e pagës që nga momenti i daljes së emërimit nga DAP-i nr. 1654/2, datë 23.10.2007, për shtetasin M. H.”. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 6287, datë 13.7.2009, ka vendosur: *“Pranimin e padisë. Detyrimin e të paditurit, Ministria e Brendshme, që të nxjerrë urdhrin për fillimin e marrëdhënies financiare dhe pagimin e pagës që nga momenti i daljes së aktit të emërimit nga DAP-i, nr. 1654/2 Prot., datë 23.10.2007, për shtetasin M.H.”*. Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 2329, datë 10.12.2010, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 6287, datë 13.7.2009, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë me vendimin nr. 107, datë 7.2.2011, ka vendosur pranimin e kërkesës dhe lëshimin e urdhrit të ekzekutimit për vendimin nr. 6287, datë 13.7.2009, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2015-1315 (223), datë 14.4.2015, ka vendosur: *“Ndryshimin e vendimit nr. 6287, datë 13.7.2009, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe të vendimit nr. 2329, datë 10.12.2010, të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe rrëzimin e padisë”*. Në arsyetimin e tij, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në mënyrë të përmblëdhur shpreh: *“Konflikti i personit të tretë me palën e paditur është zgjidhur administrativisht dhe gjyqësisht në proceset e mëparshme administrative. Për këtë është lëshuar edhe urdhri i ekzekutimit përkatës, si dhe akti i emërimit nga DAP-i. Në kushtet kur Ministria nuk ka zbatuar urdhrin e nxjerrë nga DAP-i, vlerësojmë se nuk ka vend për ngritjen e padisë, por për ndjekjen nga personi i tretë të procedurave të ekzekutimit të titullit ekzekutiv nga shërbimi përmbarimor”*.

iii. Sjellja e autoriteteve

44. Gjykata ka theksuar se në fazën e ekzekutimit marrin pjesë jo vetëm palët, pra debitori dhe kreditori, por edhe organet kompetente të ngarkuara për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Roli i këtyre organeve bëhet vendimtar kur debitori nuk pranon të ekzekutojë vullnetarisht detyrimin e tij karshi kreditorit. Në raste të tilla, procesi i vendosjes në vend i një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimarrjen e gjykatave, por edhe mënyrën e kryerjes së veprimeve konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (*shih vendimet nr. 79, datë 27.12.2016; nr. 24, datë 22.4.2014, të Gjykatës Kushtetuese*).

45. Kur autoritetet administrative refuzojnë, neglizhojnë ose vonojnë t'i ekzekutojnë këto vendime, garancitë, që gëzon një palë e përfshirë në një proces gjyqësor, e humbasin qëllimin e tyre. Gjykata ka theksuar, gjithashtu, se një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por ajo nuk mund të jetë në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimet nr. 79, datë 27.12.2016; nr. 8, datë 23.3.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

46. Në lidhje me autoritetet publike të përfshira në këtë proces duhet të shqyrtohet sjellja e secilit prej tyre. Për sa u përket veprimeve të përmbaruesit gjyqësor privat, si subjekt procedural në fazën e ekzekutimit, rezulton se shoqëria përmbarimore “Strati Bailiff's Service” i është drejtuar debitorit me shkresat nr. 1029 Prot., datë 2.3.2011; nr. 1632 Prot., datë 12.4.2011; nr. 1968 Prot., datë 4.5.2011; nr. 2383 Prot., datë 6.6.2011, për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të dhënë në favor të kërkuarit. Më pas, zyra përmbarimore, me shkresën nr. 2942 Prot., datë 13.7.2011, i drejtohet Drejtorisë së Përgjithshme të Thesarit, për vendosjen e masës së sekuestros konservative në llogarinë e debitorit. Me shkresat nr. 3758 Prot., datë 14.9.2011; nr. 4349 Prot., datë 11.10.2011; nr. 306 Prot., datë 25.1.2012, zyra përmbarimore i drejtohet palës debitore për të vijuar me ekzekutimin e vendimit gjyqësor të dhënë në favor të kërkuarit. Me shkresën nr. 2130 Prot., datë 11.4.2012, zyra përmbarimore i drejtohet Degës së Thesarit Tiranë për vendosjen e masës së sekuestros konservative në llogarinë e debitorit. Me shkresën nr. 3591 Prot., datë 30.5.2012, zyra përmbarimore i drejtohet përsëri debitorit për të vijuar me ekzekutimin e vendimit gjyqësor dhe me shkresën nr. 6588 Prot., datë 14.9.2012, i drejtohet përsëri Degës së Thesarit Tiranë për vendosjen e masës së

sekuestros konservative në llogarinë e debitorit. Zyra Përmbartimore, me shkresën nr. 4464 Prot., datë 17.4.2013, i drejtohet debitorit për të vazhduar ekzekutimin e vendimit gjyqësor për shumën e mbetur pa paguar dhe pas kësaj, me shkresën nr. 6895 Prot., datë 30.5.2013, i drejtohet përsëri Degës së Thesarit Tiranë për vendosjen e masës së sekuestros konservative në llogarinë e debitorit. Gjithashtu, me shkresat nr. 12608 Prot., datë 25.10.2013, dhe nr. 13999 Prot., datë 10.12.2013, zyra përmbartimore lajmëron debitorin për shlyerjen e detyrimit të mbetur. Me shkresën nr. 5055 Prot., datë 21.4.2014, zyra përmbartimore i drejtohet Degës së Thesarit Tiranë për vendosjen e masës së sekuestros konservative në llogarinë e debitorit. Më pas, zyra përmbartimore, me shkresat nr. 7015 Prot., datë 4.6.2014; nr. 7171 Prot., datë 9.6.2014; nr. 9129 Prot., datë 22.7.2014, i drejtohet palës debitore për vazhdimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor dhe pagimin e shumës së mbetur pa paguar në favor të kërkuarit. Me vendimin e datës 18.9.2015, zyra përmbartimore vendos pushimin e ekzekutimit. Pas kërkesës me nr. 12991 Prot., datë 18.9.2015, bërë nga kërkuari, zyra përmbartimore, me shkresat nr. 12992 Prot., datë 18.9.2015; nr. 14814 Prot., datë 28.10.2015; nr. 16726 Prot., datë 17.12.2015, i kërkon debitorit vazhdimin e ekzekutimit të titullit ekzekutiv. Më pas, me shkresën nr. 3260 Prot., datë 26.2.2016, zyra përmbartimore i drejtohet Degës së Thesarit Tiranë për vendosjen e masës së sekuestros konservative në llogarinë e debitorit.

47. Nga veprimet e mësipërme nuk krijohet bindja se është treguar vullnet i plotë për ekzekutimin e vendimit.

48. Gjykata ka theksuar se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit. Autoritetet shtetërore nuk mund të justifikohen me pamundësinë objektive për të mos respektuar një detyrim që vjen nga një vendim gjyqësor, por duhet të përpiqen me të gjitha mjetet dhe mundësitë që kanë në dispozicion për ta zbatuar atë. Gjykata ka theksuar, gjithashtu, se shteti duhet të marrë përsipër vazhdimisht detyrimin për të siguruar palët pjesëmarrëse në proces se do të kenë mundësi reale të ekzekutojnë vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe se e drejta për të pasur akses në gjykatë do të ishte iluzion nëse sistemi ligjor ose zbatimi i tij në praktikë do të bëhej shkak që një vendim gjyqësor i formës së prerë të mbetej i paekzekutuar dhe i pazbatueshëm për një kohë tepër të gjatë (*shih vendimet nr. 79, datë 27.12.2016; nr. 14, datë 30.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

49. Bazuar në standardet e mësipërme dhe referuar veprimeve konkrete dhe sjelljes së debitorit, krijohet bindja se ky i fundit nuk i ka marrë të gjitha masat e duhura për vënien në ekzekutim të vendimit gjyqësor të formës së prerë. Gjykata konstaton se që prej vitit 2007, kur vendimi për njohjen e së drejtës kërkuarit ka marrë formë të prerë dhe deri në momentin e paraqitjes së kërkesës pranë kësaj Gjykate, ndaj kërkuarit është zhvilluar një proces i parregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë. Gjykata vëren se mosekzekutimi për një kohë kaq të gjatë i vendimit gjyqësor të formës së prerë i sjell një dëm financiar të madh shtetit. Gjykata rithekson se debitori duhet të kishte marrë të gjitha masat e nevojshme dhe duhej të gjente mjetin e përshtatshëm ligjor për kthimin e kërkuarit në punë, si një detyrim ligjor, i cili rrjedh nga një vendim gjyqësor që tashmë është titull ekzekutiv. E njëjta logjikë vlen edhe për pjesën tjetër të vendimit të formës së prerë në lidhje me detyrimet monetare.

50. Në përfundim, Gjykata konstaton cenimin e së drejtës së kërkuarit për një proces të rregullt ligjor, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së, si rrjedhojë e mosekzekutimit brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

- Pranimin pjesërisht të kërkesës.
- Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

- Rrëzimin e kërkesës për pretendimet e tjera.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha, Vladimir Kristo, Fatos Lulo, Besnik Imeraj, Fatmir Hoxha